

इति बहुधा प्रलप्योत्थाय बहिर्निर्गत्य तत्खुरखात भूभागोपलंभसंभ्रांत हृदय आह किंवेति अरे अहो अनया क्षित्या किं वा तप आचरितं तपस्विन्या सभा
ग्ययायत्यस्मादियं सविनयस्य कृष्णसारतनयस्य तनुतराः सुभगाश्च शिवतमाश्चाखराश्च खुरायेषु तेषां पदानां तत्र तत्रांकितानां पंक्तिभिः द्रविणं मृग
स्तेन रहितस्य अतएवातुरस्य दुःखितस्य मम द्रविणमार्गं सूचयंती सती स्वात्मानं च ताभिः कृतमंडनं द्विजानां यज्ञभूमिं करोति यस्मिन् देशे मृगः कृष्णस्त
स्मिन् धर्मान्निबोधतेति स्मृतेः ॥ २० ॥ तावदुदिते चंद्रे मृगं दृष्ट्वा स्वमृगत्वं संभावयन्नाह अपिस्विदिति ॥ २१ ॥ चंद्ररश्मिस्पर्शसुखं प्राप्याह

किंवा अरे आचरितं तपस्तपस्विन्याऽनयायदियमवनिः सविनयकृष्णसारतनयतनुतरसुभगशिवतमाखर
खुरपदपंक्तिभिर्द्रविणविधुरातुरस्य कृष्णस्य मम द्रविणपदवीं सूचयंत्यात्मानं च सर्वतः कृतकौतुकं द्विजानां
स्वर्गापिवर्गकामानां देवयजनं करोति ॥ २० ॥ अपिस्विदसौ भगवानुदुपतिरेनं मृगपतिभयान्मृतमातरं मृग
बालकं स्वाश्रमपरिभ्रष्टमनुकंपयारूपणजनवत्सलः परिपाति ॥ २१ ॥ किंवात्मजविश्लेषज्वरदवदहनशि
खाभिरुपतप्यमानहृदयस्थलनलिनीकं मामुपसृतमृगीतनयं शिशिरशांतानुरागगुणितनिजवदनसलिला
मृतमयगभस्तिभिः स्वधयतीति च ॥ २२ ॥

किंवेति संभावनायामात्मजविश्लेषेण ज्वरस्तापः स एव दवदहनः तस्य ज्वाला
भिरुपतप्यमानाहृदयरूपास्थलनलिनीयस्य जलस्थं पद्मं तापं सोढुं क्षममिति स्थलयहणम् उपसृतो मृगीतनयो येन तं मां चंद्रः स्वधयति शांतिं गमय
ति कैः शिशिरं च तच्छांतं च मय्यनुरागेण गुणितं च आवर्तितं पुनः पुनः स्रवत्यद्वदनसलिलं तदेवामृतमया गभस्तयः तैः लोके हि मंत्रवादिनो वदनस
लिलैस्तापं शमयंतीति प्रसिद्धम् उपसृत्य मृगीतनय इति पाठे मनोरथांतरमेतत् उपसृत्य मृगीतनयः किंवा मां स्वधयिष्यतीति शेषं समानम् ॥ २२ ॥